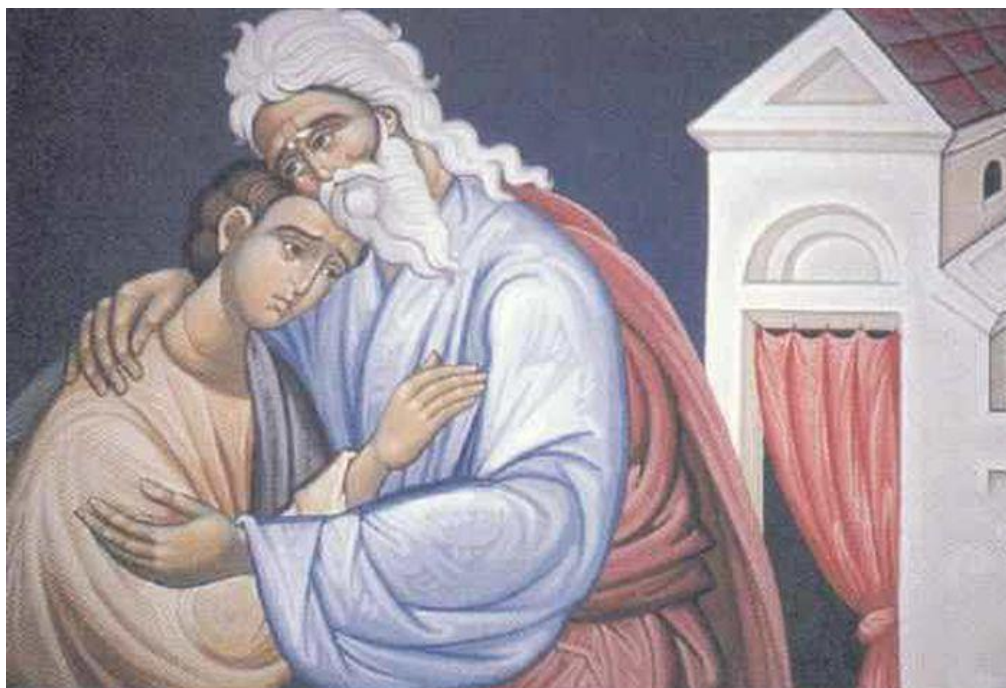

Κυριακή του Ασώτου

Τη δεύτερη εβδομάδα του Τριωδίου διαβάζεται στις Εκκλησίες η παραβολή του ασώτου υιού, που βρίσκεται στο Ευαγγέλιο του Λουκά (κεφ. ιε', 11-32) και με την οποία ο Χριστός διδάσκει την αξία της συγχωρήσεως και το μεγαλείο της μετανοίας.

Την εβδομάδα του Ασώτου (28 Φεβρουαρίου – 6 Μαρτίου 2021) γίνεται «κατάλυση στα πάντα» όλες τις ημέρες, εκτός της Τετάρτης και Παρασκευής, οπότε ακολουθείται αυστηρή νηστεία, όπως τη Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Την Πέμπτη αυτής της εβδομάδας υπάρχει το έθιμο της Τσικνοπέμπτης (4 Μαρτίου 2021), κατά το οποίο καταναλώνονται αφειδώς κρεατικά, μέσα σε πανηγυρικό κλίμα. Την τελευταία ημέρα της εβδομάδας τιμώνται οι ψυχές των τεθνεώτων, στο πρώτο (6 Μαρτίου 2021) από τα δύο Ψυχοσάββατα που αναγνωρίζει η Ορθόδοξη Χριστιανική Εκκλησία.

Πηγή: <https://www.sansimera.gr/articles/736>

Η παραβολή του Άσωτου Υιού με λίγα λόγια

Κάποιος άνθρωπος είχε δυο γιους. Όταν ο μικρότερος αποφάσισε να φύγει από το σπίτι του εύπορου πατέρα του, του ζήτησε το μερίδιο που του αντιστοιχούσε. Εκείνος μοίρασε την περιουσία και τον άφησε να φύγει. Ο γιος ξόδεψε όλα του τα χρήματα κάνοντας άσωτη ζωή, και για κακή του τύχη τότε έπεσε πείνα στην χώρα εκείνη. Έτσι έγινε εργάτης κάποιου, ο οποίος τον έβαλε να βόσκει χοίρους, πράγμα αρκετά προσβλητικό. Έφτασε στο σημείο να θέλει να χορτάσει με τα ξυλοκέρατα (χαρούπια) που έτρωγαν οι χοίροι, και κανένας δεν του 'δινε. Τελικά είπε «Πόσοι εργάτες του πατέρα μου έχουν περίσιο ψωμί, κι εγώ εδώ πεθαίνω της πείνας! Θα σηκωθώ και θα πάω στον πατέρα μου και θα του πω: «Πατέρα, αμάρτησα στον Θεό και σ' εσένα· δεν είμαι άξιος να λέγομαι γιος σου, κάνε με σαν έναν από τους εργάτες σου».

Έτσι, ξεκίνησε να πάει στον πατέρα. Ενώ ήταν ακόμη μακριά, τον είδε ο πατέρας του, έτρεξε, τον αγκάλιασε και τον γλυκοφιλούσε. Τότε ο γιος του, του είπε να τον κρατήσει για εργάτη του, μα ο πατέρας του ζήτησε από τους δούλους να φέρουν στολή, υποδήματα και δαχτυλίδι. Έπειτα, τους ζήτησε να σφάξουν ένα καλοθρεμμένο μοσχάρι και να το φέρουν για να το φάνε. Ο πατέρας τότε είπε «γιατί αυτός ο γιος μου ήταν νεκρός και αναστήθηκε, ήταν χαμένος και βρέθηκε». Όταν το είδε αυτό ο μεγάλος γιος θύμωσε και δεν θέλησε να μπει μέσα. Εκείνη τη στιγμή βγήκε έξω ο πατέρας του και τον παρακαλούσε να μπει μέσα αλλά εκείνος του είπε ότι ποτέ για αυτόν δεν έσφαξε ένα κατσίκι για να το διασκεδάσει με τους φίλους του, αλλά όταν ήρθε αυτός έσφαξε το καλοθρεμμένο μοσχάρι. Ο πατέρας του τού απάντησε «Παιδί μου, εσύ είσαι πάντοτε μαζί μου και όλα τα δικά μου είναι και δικά σου. Έπρεπε όμως να χαρούμε και να ευχαριστηθούμε, γιατί ο αδερφός σου αυτός ήταν νεκρός και αναστήθηκε, ήταν χαμένος και βρέθηκε».

Σε αυτήν την παραβολή, ο Θεός παριστάνεται από τον πατέρα που τους δέχεται όλους πίσω. Ο άσωτος υιός παριστάνει τον αμαρτωλό που μετανιωμένος επιστρέφει πίσω. Ο μεγάλος γιος παριστάνει αυτούς που δεν ξέρουν να συγχωρούν.